

Boligforeningers ansvar og pligter

7. Det bør præciseres, at boligforeninger kan betinge tilladelse til kattehold af krav om neutralisering, kastration/sterilisation, mærkning og registrering. Præcisering af dette er en fordel, fordi man herved hindrer, at beboere ved fraflytning efterlader deres katte, uden at der er økonomisk dækning for omkostningerne. I lejekontrakter, husordner eller på anden måde kan aftalerne nedfældes, og det bør være muligt at afkræve katteejeren et depositum til sikkerhed for overholdelse af forpligtelserne.

Landmænds ansvar og pligter

8. Katten er nødvendig til bekæmpelsen af mus i landbrugsbygninger og marker. Men mange steder går katte på landet »for lud og koldt vand« og må selv finde føden. Det kan overvejes, om det bør indgå i de kommende regler, at landmanden har en pligt til at sørge for begrænsning af kattebestandens størrelse og til at sørge for ordentlige forhold for sine »brugskatte«. Ligeledes bør det overvejes, om der bør indføres fradragsregler for udgifter til kattehold i landbrugsbedrifter. Der bør ikke være et urimeligt stort antal katte på den enkelte ejendom, og dyrlægen eller kommunen bør kunne pålægge landmanden restriktioner, hvis der forekommer et umådeholdent stort antal katte i forhold til gårdens størrelse, og hvis det konstateres, at de mange katte ikke kan brødfødes og derfor trækker ud til nabogårde eller sommerhusområder. Reglerne bør tilskynde landmanden til at sørge for ordentlige forhold og begrænsning af gårdens kattehold og til at sørge for neutralisering og øremærkning af kattene.

Forbud mod at efterlade katte i naturen

9. Lovgivningen bør indeholde forbud mod at skaffe sig af med katte ved at efterlade dem i naturen, f.eks. i en skov, i det åbne land eller på en rastepads m.v. Den eneste lovlige måde at skaffe sig af med en kat på bør være formidling af katten til et nyt hjem eller aflivning af katten hos en dyrlæge.

Omstrefjende tamkatte

10. Omstrefjende katte, der ikke er mærket eller som er uden en ajourført registrering, bør fremlyses, f.eks. på en særlig side på internettet. Herved kan man forøge chancerne for, at den finder sit hjem igen, men sker det ikke, kan den efter en frist videreformidles eller aflives. Et stykke tid før opta-

gelse bør en kat mærkes med elastikhalsbånd for at gøre ejeren opmærksom på, at der er risiko for snarlig optagelse. Det skal i almindelighed være en forpligtelse for ejere af tamkatte at sørge for, at disse ikke er til gene for omkringboende i bymæssig bebyggelse, og om nødvendigt må katten derfor holdes inde i boligen.

Mark- og vejfredslovens regler

11. Det vil være mest naturligt at ophæve de nuværende regler i mark- og vejfredsloven for så vidt angår katte, idet de relevante regler i fremtiden bør indarbejdes i bestemmelserne om primærkommunernes ansvar og pligter.

Jagtlovens regler

12. Bestemmelsen om nedskydning af omstrefjende katte bør erstattes af nye regler. Problemet er, at det ikke er muligt for jægeren at vide, om en kat virkelig er omstrefjende, eller om den er neutraliseret og registreret. Det bør derfor ikke være tilladt for jægere at skyde katte. Det bør i stedet fastslås, at katte kun må indfanges i godkendte fælder, og aflivning kun foretages af en dyrlæge eller anden uddannet person.

Begrænsning i størrelsen af kattehold

13. Af hensyn til kattens velfærd og af hygiejniske grunde vil det for de fleste være naturligt, at der er en øvre grænse for, hvor mange voksne katte, der må være knyttet til den enkelte bolig. For eksempel vil mange mene, at det i byer og bymæssig bebyggelse vil være fornuftigt, at en privat husstands kattehold højst består af f.eks. fem voksne katte. Eventuelt kan antallet fastsættes lokalt af kommunen. Derimod skal der naturligvis være adgang til at drive katteri, hvilket skal ske som CVR-registreret virksomhed, som skal være underkastet de til enhver tid gældende regler om dyrlægetilsyn m.v.

Ejerforhold

14. Ejerforhold bør være defineret på en sådan måde, at der er klarhed over, hvem der har ansvaret for kattens velfærd og færden inden for den enkelte kategori af katte. Inden for kategorien »familiekatte« eller »tamkatte« bør ejeren eller værtspersonen være ansvarlig. Inden for kategorien »brugskatte« bør ejeren, forpagteren eller værtspersonen være ansvarlig. Og inden for kategorien »vildtlevende katte« bør kommunen eller værtspersonen være ansvarlig.